

I

(Legislativní akty)

NAŘÍZENÍ

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) č. 265/2010

ze dne 25. března 2010,

kterým se mění Úmluva k provedení Schengenské dohody a nařízení (ES) č. 562/2006, pokud jde o pohyb osob s dlouhodobým vízem

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 77 odst. 2 písm. b) a c) a čl. 79 odst. 2 písm. a) této smlouvy,

s ohledem na návrhy Evropské komise,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽¹⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Úmluva k provedení Schengenské dohody ze dne 14. června 1985 mezi vládami států Hospodářské unie Beneluxu, Spolkové republiky Německo a Francouzské republiky o postupném odstraňování kontrol na společných hranicích ⁽²⁾ (dále jen „Schengenská úmluva“) stanoví pravidla týkající se dlouhodobých víz, která jejich držitelům umožňují projíždět přes území členských států. Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 562/2006 ze dne 15. března 2006, kterým se stanoví kodex Společenství o pravidlech upravujících přeshraniční pohyb osob (Schengenský hraniční kodex) ⁽³⁾, stanoví podmínky vstupu pro státní příslušníky třetích zemí. K usnadnění volného pohybu státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou držiteli národního dlouhodobého víza na území členských států v plné míře provádějících schengenské *acquis* (dále jen „schengenský prostor“), by měla být přijata další opatření.

(2) Členské státy by měly dlouhodobá víza nahrazovat povoleními k pobytu dostatečně včas poté, co státní příslušník třetí země oprávněně pobývá na základě dlouhodo-

bého víza vstoupí na jejich území, s cílem umožnit mu během tohoto pobytu cestovat do ostatních členských států nebo přes ně při návratu do své vlasti projíždět. Členské státy však po vstupu státních příslušníků třetích zemí na jejich území stále více nenahrazují dlouhodobá víza povolením k pobytu vůbec, nebo je nahrazují se značným prodlením. Tato právní a praktická situace má závažné důsledky pro volný pohyb státních příslušníků třetích zemí, kteří oprávněně pobývají v některém členském státě na základě dlouhodobého víza, v rámci schengenského prostoru.

(3) K překonání stávajících potíží, kterým čelí státní příslušníci třetích zemí pobývající v některém členském státě na základě dlouhodobého víza, by toto nařízení mělo zásadu rovnocennosti povolení k pobytu a krátkodobých víz udělených členskými státy plně uplatňujícími schengenské *acquis* rozšířit na dlouhodobá víza. V důsledku toho by dlouhodobá víza měla mít stejné účinky jako povolení k pobytu, pokud jde o volný pohyb držitele víza v schengenském prostoru.

(4) Státní příslušník třetí země, který je držitelem dlouhodobého víza uděleného některým členským státem, by proto měl mít možnost vycestovat do jiných členských států až na tři měsíce během jakéhokoli šestiměsíčního období za stejných podmínek jako držitel povolení k pobytu. Tímto nařízením nejsou dotčena pravidla týkající se podmínek vydávání dlouhodobých víz.

(5) V souladu se současnou praxí členských států stanoví toto nařízení povinnost členských států udělovat dlouhodobá víza podle jednotného vzoru víz, jak je stanoven v nařízení Rady (ES) č. 1683/95 ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 9. března 2010 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 22. března 2010.

⁽²⁾ Úř. věst. L 239, 22.9.2000, s. 19.

⁽³⁾ Úř. věst. L 105, 13.4.2006, s. 1.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 164, 14.7.1995, s. 1.

- (6) Pravidla pro nahlížení do Schengenského informačního systému a pro konzultace s jinými členskými státy v případě záznamu během vyřizování žádosti o povolení k pobytu by se měla vztahovat i na vyřizování žádostí o dlouhodobá víza. Volný pohyb držitelů dlouhodobého víza v jiných členských státech by tak neměl pro členské státy představovat žádné dodatečné bezpečnostní riziko.
- (7) Schengenská úmluva a nařízení (ES) č. 562/2006 by měly být odpovídajícím způsobem změněny.
- (8) Cílem tohoto nařízení není odrazovat členské státy od vydávání povolení k pobytu a neměla by jim být dotčena povinnost členských států vydávat povolení k pobytu určitým kategoriím státních příslušníků třetích zemí stanovená jinými akty Unie, zejména směrnicí 2005/71/ES⁽¹⁾, směrnicí 2004/114/ES⁽²⁾, směrnicí 2004/38/ES⁽³⁾, směrnicí 2003/109/ES⁽⁴⁾ a směrnicí 2003/86/ES⁽⁵⁾.
- (9) V souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2008/115/ES ze dne 16. prosince 2008 o společných normách a postupech v členských státech při navrácení neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí⁽⁶⁾ by měli být státní příslušníci třetích zemí, kteří neoprávněně pobývají na území členského státu a kteří jsou držiteli platného povolení k pobytu nebo jiného povolení zakládajícího oprávnění k pobytu vydaného jiným členským státem, jako je dlouhodobé vízum, povinni se neprodleně odebrat na území tohoto jiného členského státu.
- (10) Jelikož cíle tohoto nařízení, totiž zavedení pravidel volného pohybu osob s dlouhodobým vízem, nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, a proto jej může být z důvodu jeho rozsahu a účinků lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle.
- (11) Toto nařízení dodržuje základní práva a ctí zásady uznávané zejména Listinou základních práv Evropské unie. Mělo by se používat v souladu se závazky členských států v oblasti mezinárodní ochrany a zásady nenavracení.
- (12) Pokud jde o Island a Norsko, rozvíjí toto nařízení ta ustanovení schengenského *acquis* ve smyslu Dohody uzavřené mezi Radou Evropské unie a Islandskou republikou a Norským královstvím o přidružení těchto dvou států k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis*⁽⁷⁾, která spadají do oblasti uvedené v čl. 1 bodě B rozhodnutí Rady 1999/437/ES ze dne 17. května 1999 o některých opatřeních pro uplatňování uvedené dohody⁽⁸⁾.
- (13) Pokud jde o Švýcarsko, rozvíjí toto nařízení ta ustanovení schengenského *acquis* ve smyslu Dohody mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis*⁽⁹⁾, která spadají do oblasti uvedené v čl. 1 bodech B a C rozhodnutí 1999/437/ES ve spojení s článkem 3 rozhodnutí Rady 2008/146/ES⁽¹⁰⁾.
- (14) Pokud jde o Lichtenštejnsko, rozvíjí toto nařízení ta ustanovení schengenského *acquis* ve smyslu Protokolu podepsaného mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím, Švýcarskou konfederací a Lichtenštejnským knížectvím o přistoupení Lichtenštejnského knížectví k Dohodě mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis*, která spadají do oblasti uvedené v čl. 1 bodech B a C rozhodnutí 1999/437/ES ve spojení s článkem 3 rozhodnutí Rady 2008/261/ES⁽¹¹⁾.

(1) Směrnice Rady 2005/71/ES ze dne 12. října 2005 o zvláštním postupu pro přijímání státních příslušníků třetích zemí pro účely vědeckého výzkumu (Úř. věst. L 289, 3.11.2005, s. 15).

(2) Směrnice Rady 2004/114/ES ze dne 13. prosince 2004 o podmínkách přijímání státních příslušníků třetích zemí za účelem studia, výměnných pobytů žáků, neplacené odborné přípravy nebo dobrovolné služby (Úř. věst. L 375, 23.12.2004, s. 12).

(3) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES ze dne 29. dubna 2004 o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států (Úř. věst. L 158, 30.4.2004, s. 77).

(4) Směrnice Rady 2003/109/ES ze dne 25. listopadu 2003 o právním postavení státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou dlouhodobě pobývajícími rezidenty (Úř. věst. L 16, 23.1.2004, s. 44).

(5) Směrnice Rady 2003/86/ES ze dne 22. září 2003 o právu na sloučení rodiny (Úř. věst. L 251, 3.10.2003, s. 12).

(6) Úř. věst. L 348, 24.12.2008, s. 98.

(15) V souladu s články 1 a 2 Protokolu č. 22 o postavení Dánska, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o fungování Evropské unie, se Dánsko neúčastní přijímání tohoto nařízení a toto nařízení pro ně není závazné ani použitelné. Vzhledem k tomu, že toto nařízení navazuje na schengenské *acquis*, rozhodne se Dánsko v souladu s článkem 4 uvedeného protokolu do šesti měsíců ode dne přijetí tohoto nařízení Radou, zda je provede ve svém vnitrostátním právu.

(7) Úř. věst. L 176, 10.7.1999, s. 36.

(8) Úř. věst. L 176, 10.7.1999, s. 31.

(9) Úř. věst. L 53, 27.2.2008, s. 52.

(10) Úř. věst. L 53, 27.2.2008, s. 1.

(11) Úř. věst. L 83, 26.3.2008, s. 3.

- (16) Toto nařízení rozvíjí ta ustanovení schengenského *acquis*, kterých se neúčastní Spojené království v souladu s rozhodnutím Rady 2000/365/ES ze dne 29. května 2000 o žádosti Spojeného království Velké Británie a Severního Irsku, aby se na ně vztahovala některá ustanovení schengenského *acquis* ⁽¹⁾; Spojené království se tedy nepodílí na jeho přijímání a toto nařízení pro ně není závazné ani použitelné.
- (17) Toto nařízení rozvíjí ta ustanovení schengenského *acquis*, kterých se neúčastní Irsko v souladu s rozhodnutím Rady 2002/192/ES ze dne 28. února 2002 o žádosti Irsku, aby se na ně vztahovala některá ustanovení schengenského *acquis* ⁽²⁾; Irsko se tedy nepodílí na jeho přijímání a toto nařízení pro ně není závazné ani použitelné.
- (18) Pokud jde o Kypr, představuje toto nařízení akt navazující na schengenské *acquis* nebo s ním jinak související ve smyslu čl. 3 odst. 2 aktu o přistoupení z roku 2003.
- (19) Toto nařízení představuje akt navazující na schengenské *acquis* nebo s ním jinak související ve smyslu čl. 4 odst. 2 aktu o přistoupení z roku 2005,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Schengenská úmluva se mění takto:

1) Článek 18 se nahrazuje tímto:

„Článek 18

1. Víza pro pobyt delší než tři měsíce (dále jen „dlouhodobá víza“) jsou národní víza udělovaná jedním z členských států podle jeho vnitrostátního práva nebo práva Unie. Udělují se podle jednotného vzoru víz podle nařízení Rady (ES) č. 1683/95 ^(*), s vyznačením typu víza písmenem „D“. Vyplňují se v souladu s příslušnými ustanoveními přílohy VII nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 810/2009 ze dne 13. července 2009 o kodexu Společenství o vízech (vízový kodex) ^(**).

2. Doba platnosti dlouhodobých víz nepřesahuje jeden rok. Pokud členský stát povolí cizinci pobyt na dobu delší než jeden rok, musí být dlouhodobé vízum před uplynutím doby své platnosti nahrazeno povolením k pobytu.

^(*) Úř. věst. L 164, 14.7.1995, s. 1.

^(**) Úř. věst. L 243, 15.9.2009, s. 1.“

⁽¹⁾ Úř. věst. L 131, 1.6.2000, s. 43.

⁽²⁾ Úř. věst. L 64, 7.3.2002, s. 20.

2) Článek 21 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Cizinci, kteří jsou držiteli platného povolení k pobytu vydaného některým členským státem, se mohou na základě tohoto povolení a platného cestovního dokladu volně pohybovat po dobu nejvýše tří měsíců během jakéhokoli šestiměsíčního období na území ostatních členských států, pokud splňují podmínky vstupu uvedené v čl. 5 odst. 1 písm. a), c) a e) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 562/2006 ze dne 15. března 2006, kterým se stanoví kodex Společenství o pravidlech upravujících přeshraniční pohyb osob (Schengenský hraniční kodex) ^(*), a pokud nejsou uvedeni na vnitrostátním seznamu osob, jimž má být odepřen vstup na území příslušného členského státu.

^(*) Úř. věst. L 105, 13.4.2006, s. 1.“

b) vkládá se nový odstavec, který zní:

„2a. Právo volného pohybu podle odstavce 1 se vztahuje i na cizince, kteří jsou držiteli platného dlouhodobého víza uděleného některým členským státem podle článku 18.“

3) Článek 25 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Má-li některý členský stát v úmyslu vydat povolení k pobytu, provede příslušný orgán systematické vyhledávání v Schengenském informačním systému. Má-li některý členský stát v úmyslu vydat povolení k pobytu cizinci, který má záznam za účelem odepření vstupu, konzultuje věc předem s členským státem, který záznam pořídil, a přihlíží k jeho zájmům; v takových případech se povolení k pobytu vydá pouze ze závažných důvodů, zejména humanitárních nebo z důvodů vyplývajících z mezinárodních závazků.

Je-li povolení k pobytu vydáno, členský stát, který záznam pořídil, jej zruší, ale může dotčeného cizince zapsat do svého vnitrostátního seznamu osob, kterým má být odepřen vstup.“

b) vkládá se nový odstavec, který zní:

„1a. Před vložením záznamu za účelem odepření vstupu ve smyslu článku 96 zkontrolují členské státy vnitrostátní evidenci vydaných dlouhodobých víz nebo povolení k pobytu.“

c) doplňuje se nový odstavec, který zní:

„3. Odstavce 1 a 2 se použijí i na dlouhodobá víza.“

Článek 2

Článek 5 nařízení (ES) č. 562/2006 se mění takto:

1) V odstavci 1 se písmeno b) nahrazuje tímto:

„b) mají platné vízum, pokud je požadováno na základě nařízení Rady (ES) č. 539/2001 ze dne 15. března 2001, kterým se stanoví seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci musí mít při překračování vnějších hranic vízum, jakož i seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci jsou od této povinnosti osvobozeni (*), ledaže jsou držiteli platného povolení k pobytu nebo platného dlouhodobého víza,

(*) Úř. věst. L 81, 21.3.2001, s. 1.“

2) V odstavci 4 se písmeno a) nahrazuje tímto:

„a) Státním příslušníkům třetích zemí, kteří nesplňují všechny podmínky stanovené v odstavci 1, ale kteří

jsou držiteli povolení k pobytu, dlouhodobého víza nebo zpětného víza vydaného jedním z členských států, nebo je-li to vyžadováno, povolení k pobytu, dlouhodobého víza nebo zpětného víza, je povolen vstup na území ostatních členských států pro účely průjezdu, aby mohli dosáhnout území členského státu, který povolení k pobytu, dlouhodobé vízum nebo zpětné vízum vydal, pokud nejsou uvedeny na vnitrostátním seznamu osob, jimž má být odepřen vstup na území členského státu, jehož vnější hranice zamýšlejí překročit, a pokud není tento záznam doplněn pokynem odepřít vstup nebo průjezd.“

Článek 3

Tímto nařízením není dotčena povinnost členských států vydávat povolení k pobytu státním příslušníkům třetích zemí, jak je stanovena jinými právními předpisy Unie.

Článek 4

Komise a členské státy v plném rozsahu a náležitým způsobem informují dotčené státní příslušníky třetích zemí o tomto nařízení.

Článek 5

Komise do 5. dubna 2012 předloží Evropskému parlamentu a Radě zprávu o uplatňování tohoto nařízení. Bude-li to vhodné, přiloží ke zprávě návrh na jeho změnu.

Článek 6

Toto nařízení vstupuje v platnost dnem 5. dubna 2010.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech v souladu se Smlouvami.

V Bruselu dne 25. března 2010.

Za Evropský parlament

předseda

J. BUZEK

Za Radu

předseda

D. LÓPEZ GARRIDO